

ALGEMENE VERGADERING CULTUURRAAD 03 FEBRUARI 2015 – 19:00–21:00**AV 03 FEBRUARI 2015****AANWEZIG**

familienaam	voornaam	organisatie
Ben Yakoub	Joachim	System_D
Bosmans	Baptiste	JHOB
Bossuyt	Jo	Dauidsfonds Laken
Bousset	Sven	Nederlandstalige aangelegenheden
Bouzaïene	Mohamed	Nederlandstalige aangelegenheden
Cogen	Gemma	Vlaamse Club
Crul	Maurice	VU Amsterdam
	Marie-	
De Backer	Louise	Gezinsbond
Debaere	Tina	Bronks
De Boelpaep	Nathalie	Zinnema
Debroe	Philippe	Sputnik vzw
Decallonne	Isabelle	AB
De Coulon	Pamina	Bâtard festival
De Decker	Walter	Vlaamse Club
De Graeve	Steven	Erasmushoge
Deknopper	Griet	Wonderwijs
Delauré	Laura	KVS
Demaegd	Margriet	Topaz
De Meijts	Odrey	Heembeek blijft
De Rechter	Rudi	Masereelfonds
Dewit	Jef	De Noordstar
Douibi	Dries	Bâtard festival
Driesen	Liesbeth	Cyclo
Eeckman	Tatjana	GC Heembeek-Mutsaard
François	Felix	wijktraject GC Nekkersdal
Gaelens	Katrien	Odyssea Ensemble
Gaza	Céline	JH MJ Chicago
Janssens	Tim	Epitaaf vzw
Jossa	Niele	Mooss
Leemans	Roel	Muntpunt
Lenaers	Patrick	Jeugd en Muziek Brussel vzw
Maris	Piet	Choux de Bruxelles
Meeganck	Julien	GC Nekkersdal
Meersman	Filip	Pianofabriek
Mekroum	Yousri	JHOB
Merckx	Lydia	
Mys	Dominique	Zinnema
Paterlini	Olga	Met-X
Peeters	Hilde	Kaaitheater
Persoons	Ans	Schepen
Pysson	Stéphanie	wijktraject
Quintens	Patricia	AMVB
Quix	Marie-Paule	de Overbron
Shamseddin	Mashid	Internationaal Comité
Smets	Annelies	Ned aangelegenheden
Stoffen	Myriam	Zinneke
Stroobants	Anja	CBC Brussel
Temmerman	Bart	cultuurnet
Tillieu	Angela	KVS
Vanden Berghe	Henri	Brosella
Vandevelde	Michiel	Bâtard

Van Dormael	Thomas	Daidsfonds Laken
Vandriessche	Kathleen	European Festival of Latvian Culture
Van Laetchem	Magda	
Van Liefferinge	Denise	de Blauwe Bloem
	Anne-	GC de markten / voorzitter
Van Neste	Sophie	cultuurraad
Vanparijs	Arnold	Café Marché
Van Roy	Anja	Lasso
Van Ryckeghem	Koen	UPV kern Brussel
Waegeman	Jurgen	Muntpunt
Willems	René	De Wijngaard

VERONTSCHULDIGD

Anciaux	Bert	GC Heembeek-Mutsaard
Arnauts	Pol	KWB
Berghmans	Frie	
Brandt	Georg	IHECS
Brouns	An	Borrris
Collin	Luc	GC Nekkersdal
Danckaert	Bart	Kunsthumaniora
De Bruyne	Alan	Belgian Pride
De Bus	Werner	GIEBUS
De Cuyper	Steffi	GC Nekkersdal
De Meyere	Isabelle	CBC VGC
De Schouwer	Henri	Daidsfonds Evere
Devuyst	Kristof	GC de linde
Eckhardt	Julia	Q-O2
Froyen	Ilke	Het Beschrijf
Hmouda	Samira	System_D
Issifou	Yao	Globe Aroma
Kennis	Pepijn	Toestand vzw & VGC Jeugdtraad
Leenders	Dianne	Brosella
Mees	Lieve	wijktraject GC de linde
Olbrechts	Raymond	
Rochette	Els	Globe Aroma
Puttemans	José	GC Heembeek-Mutsaard
Roman	Luc Emiel	Zsenne
Schoonackers	Ilse	GC Nekkersdal
Smet	Pascal	VGC collegelid
Steenssens	Hilde	Filemon
Symons	Thérèse	stad Brussel dienst cultuur
Van Craeynest	Bie	JH MJ Chicago
Vandamme	Bram	GC de markten
Vandendriessche	Barbara	De Barre Weldaad
Vanderleen	Veerle	GC de markten
Vandenbulcke	Anne	stad Brussel dienst cultuur
	Marie-	
Van Grunderbeeck	Claude	stad Brussel Museum
Van Hemelrijck	Hildward	bibliotheek
Van Hellem	Henk	GC de markten
Van Noppen	Thierry	GC de markten
Wolters	Valerie	KFDA

Correctie: verontchuldigd: Vandenberghe Henri (Brosella), aanwezig: Moermans Anne (JCI)

1. Goedkeuring verslag

Het verslag van 22 oktober 2014 wordt goedgekeurd.

2. Goedkeuring projectoproep NA 2015

De projectoproep voor 2015 wordt goedgekeurd (en verder verspreid).

3. Uiteenzetting van Maurice Crul (NL) over 'superdiversiteit'

De term 'superdiversiteit' (Vertovec) slaat niet enkel op de diversiteit (1) tussen ethnische groepen, maar ook op de diversiteit (2) BINNEN (migranten)groepen (gevestigden & nieuwkomers, man-vrouw, hoger – & lageropgeleiden, ...).

De idee van de multiculturele samenleving staat onder druk. Belangrijkste kritiek is dat een pleidooi voor gelijkwaardigheid naïef is. Tolerantie voor de culturele gewoonten zet de deur open voor de onderdrukking van de andere (vb. gelijke behandeling van vrouwen). Neutraliteit is een keuze en heeft geleid tot een tolerantie van intolerantie (Zizek). Het mantra is dat migratie moet stoppen. De gevestigde partijen reageren verdedigend en eisen een aanpassing van de nieuwkomers. Dit biedt geen perspectief voor de toekomst van onze steden. Want hoe kan de aanpassing afgedwongen worden door een groep die zelf een steeds kleiner wordende minderheid is? Het is tijd voor een nieuwe visie op integratie. Een visie die enerzijds de superdiverse stad als uitgangspunt neemt, en anderzijds de belangrijkste kritiek op het multiculturalisme serieus neemt.

Superdiversiteit ahv 2 trends: (1) een demografische & (2) een socio-economische trend.

(1) Er is een toenemende diversiteit in aantal van de migrantengroepen in de steden. Steden die meer dan 170 nationaliteiten binnen de stadskern hebben, zijn meer de regel dan de uitzondering. Alle steden worden 'meerderheid-minderheden'-steden, er is een meerderheid van minderheden, er is geen dominante meerderheid meer. Alle groepen zijn in de minderheid. In A'dam was 49 % van de bevolking nog van Nederlandse afkomst, maar er zijn ook andere nationaliteiten: Turken, Marokkanen, Antillanen, Surinamers, ... Die groep wordt ook diverser: meer en meer komen er Polen, Bulgaren, Ghanezen, Indiërs, Pakistani, ... bij.

Momenteel is nog slechts 1/3 van de jongeren in Amsterdam van Nederlandse afkomst. Roots van de jongeren liggen in Turkije of in Suriname. Die trend naar meer diversiteit stijgt in alle Europese steden (Den Haag, Rotterdam, Antwerpen, Brussel), de Nederlandse afkomst wordt een minderheid. Dat is in toenemende mate de realiteit.

(2) Socio-econ trend: binnen de groep wordt de diversiteit ook groter. Voor de eerste generatie (jaren '60-'70, uit Turkije, Marokko) lag de focus nog op arbeid, het was een laagopgeleid publiek. Er komt een nieuwe 1ste generatie binnen die groepen. Bvb. de huwelijksmigranten die trouwden met iemand uit de tussengeneratie, hoger opgeleid dan 1ste. In A'dam stromen er momenteel hoogopgeleide expats uit Turkije binnen, die komen werken in de financiële sector. Dus ook binnen de 1ste generatie Turken neemt de diversiteit enorm toe.

Die tendens is nog sterker binnen de 2de en 3de generatie. Daarvoor zijn er ook onderzoekscijfers uit Brussel. De eerste generatie is laag opgeleid. De 2de stroomt ondanks de ouders vrij goed door naar hoger onderwijs. Tegelijkertijd zijn er veel vroegtijdige schoolverlaters. Er treedt een sterke polarisatie op: binnen de groep stijgen de verschillen. In de 3de generatie zet deze tendens zich nog meer door. De hoogopgeleiden trouwen met andere hoogopgeleiden, ze zijn in Brussel opgegroeid, stellen het krijgen van kinderen uit, worden 2verdieners met inkomen dat hen in staat stelt om migrantenbuurt te verlaten. De voortijdige schoolverlaters daarentegen evolueren in de andere richting. Vaak trouwen ze met iemand uit het land van herkomst, is er maar 1 inkomen, dat bovendien lager is dan het gemiddelde. Men leeft van uitkeringen, kan de migrantenbuurt niet verlaten om elders te gaan wonen, kinderen gaan naar de moeilijke scholen. Zij maken een neerwaartse gang inzake sociale mobiliteit. Zij hebben niet echt een beter toekomstperspectief dan de generatie ervoor.

In toenemende mate is het problematisch te spreken over de 'Marokkaanse' (of ('Turkse') gemeenschap. Ze behoren steeds meer tot een stedelijke onderklasse.

Consequenties: (a) segregatie en isolement & (b) ethnische lens.

(a) Wat is de ethnische herkomst van vrienden? Ga je met mensen om uit je eigen ethnische groep? Voor jongeren van Turkse afkomst in Brussel: ¼ à 1/3 stelt dat ze vnl. omgaan met mensen uit de eigen ethnische groep. Het merendeel maakt echter wel vrienden onder de Belgen of andere ethnische groepen. Het is een héél diverse groep.

Jongeren van Belgische afkomst daarentegen leven meer gesegregeerd, blijven opgesloten binnen de eigen groep. Ze maken géén Turkse of Marokkaanse vrienden, hoewel dat de grootste groep is, ze leven dus in een 'wit isolement'.

Jongeren van 2de generatie zijn dus het meest aangepast aan de superdiverse, stedelijke omgeving.

(b) De ethnische lens is misschien de verklaring voor het toenemende isolement van mensen van Belgische afkomst. Belangrijk thema is de gelijkheid van mannen en vrouwen. Door de ethnische lens kijkend, wordt er altijd van uitgegaan dat de 'autochtonen' progressief zijn; in tegenstelling tot de 'allochtonen' die 'conservatief' zijn. Dat idee maakt de scheidslijnen tussen de groepen veel erger. Door de superdiversiteitslens zien we echter een andere realiteit. De Turkse 2de generatie zit in beide groepen, in de progressieve én in de conservatieve. Er daagt dus een complexer beeld op over de 2de generatie (inzake meningen over vrouwen met kinderen die werken, over moslim zijn, over een hoofddoek dragen).

Stellingen voor deze avond:

(1) Doelgroepenbeleid is achterhaald. Superdiversiteit is de nieuwe norm.

Géén aparte subsidies voor aparte (ethnische) groepen voor onderwijs / cultuur. Er moet een beleid komen dat mensen in contact brengt met elkaar, over de schuttingen heen. Dat is de rol van de witte geïsoleerde groep, dat kost veel moeite.

(2) De idee van een dominante meerderheid is achterhaald.

Deze idee zal alleen maar toenemen, dominantie op basis van numerieke meerderheid zal verdwijnen.

Voor een bepaald beleid zullen er coalities over de ethnische groepen heen gesloten moeten worden. (vb discussie over 'vrijheid van mening'). Er zal nooit meer een automatische meerderheid zijn.

(3) Waar beginnen? De hoogopgeleide jongeren van de 2de generatie hebben contacten in de verschillende gemeenschappen. Zij zijn de bruggenbouwers!

Q&A

*Crul: Als ik de zaal rondkijk, dan zijn er ook in deze cultuurraad nog bruggen te slaan.

*Crul: Poppodia in Amsterdam (Paradiso, Melkweg) waren sterk gericht op die eigen cultuur, maar op een gegeven moment was het financieel niet meer haalbaar om zich alleen op die culturele uitingen te richten. Dat is interessant: cultuur is verschillend van het bedrijfsleven, daar is de aanpassing een evidentie, men heeft zich aangepast aan de cliënt, en aan de vraag.

In de culturele sector komt de verandering alleen uit noodzaak. In A'dam zijn waren de kleine kleinere podia het eerst om hun programmatie te veranderen. Muziekstijlen overlappen voor een deel met ethnische groepen, maar dat is hoe langer hoe minder het geval. Het inzicht ontstaat dat nieuwe coalities nodig zijn want bvb hip hop trekt ook een blanke jeugd aan.

*De 2de generatie is relatief makkelijk te bereiken, maar wie zijn de andere bruggenbouwers? Er moet ook ruimte gelaten worden voor niet gedocumenteerde culturen, voor populaire vormen. Culturele referenties gelden voor bepaalde leefstijlen. Welke entree neem je om in gesprek te gaan?

Crul is het ermee eens, er zijn succesvolle initiatieven met scholen, jongeren, culturele werking, ... in de wijken. Dan kom je erachter dat de vorm niet zo belemmerend hoeft te zijn.

*Als Nederlandstalige is het in zekere zin comfortabel om tot een minderheid te behoren. Maar hoe moet je dat aanpakken? Hoe moet je daar rekening mee houden?

Crul: De term superdiversiteit duidt op de complexiteit. In een stad als Brussel geeft de taal nog een extra laag. Het interessante van de term 'superdiversiteit' is dat je zoekt naar de raakvlakken tussen mensen. Opleiding? Taal? Religie? Zeker niet altijd ethniciteit. Er ligt doorgaans een grote focus op ethniciteit maar dat is niet de belangrijkste focus in de complexiteit van de stad.

Anecdote: vrienden uit Nederland zijn 3 jaar geleden in Brussel komen wonen in Nederlandstalige voorstad. Moesten op gesprek bij de gemeente. Zij droeg een hoofddoek, dus in eerste instantie werd er enkel met haar man gepraat. Daarna ontdekte men dat ze Nederlands sprak, en socio-cultureel werker was. De koude situatie (omwille van Turkse afkomst, hoofddoek) keerde zich totaal om, ze werden nu verwelkomd in België. Er zijn verschillende niveaus van diversiteit, Nederlands spreken blijkt dus op dat moment belangrijker te zijn dan een hoofddoek dragen. Dat is een interessante complexiteit binnen de grootstad, sommige dingen (kunnen) verschuiven.

*De socio-economische kloof zorgt voor een nog grotere scheiding dan de ethnische. Vroeger kon de cultuurwaardebon helpen, die is afgeschaft. Multiculturele leerkrachten krijgen weinig steun in scholen. ...

Crul: In mijn buurt (weinig mensen van Nederlandse afkomst) was de komst van een daklozenopvang een verbindende factor. Soms heb je tegengestelde krachten nodig om mensen met elkaar in verbinding te brengen. Mensen vinden elkaar als ze een gezamenlijk belang hebben in een buurt / school.

Door de dure huurprijzen komen mensen van Nederlandse afkomst in de migrantenbuurten (dicht bij 't centrum) wonen. In A'dam was er een geslaagd initiatief waarbij ouders van Nederlandse afkomst in migrantenbuurten gezamenlijk al hun kinderen naar de concentratieschool stuurden. Meerdere ouders moeten bereid zijn hun kinderen niet meer naar een school buiten de buurt te sturen. Op die manier ontstaat een nieuwe verbinding tussen mensen en worden ethnische schuttingen neergehaald.

Welke initiatieven gaan dat versterken? Vroeger was het makkelijker en gesegregeerd. Nu moeten er initiatieven gezocht worden om mensen te verbinden over de ethnische grenzen heen. Steden moeten strategisch omgaan met subsidies. Er moet steun komen voor initiatieven waar ontmoeting wél wordt georganiseerd, waar mensen wél samenwerken, en uit de eigen ethnische groep treden.

*Is er onderzoek naar cultuurparticipatie in superdiverse steden?

Ja, de conclusies zijn onthutsend qua participatie, qua besturen van de instellingen, en welke mensen bediend worden door instellingen. Alle middelen (geld) gaat naar een vrij kleine groep in de stad, die is wit, Nederlander en hoogopgeleid. Er is dus een scheefgroei tussen de bevolking en de waar de subsidie terecht komt. Ondanks alle nota's is er ook in de besturen weinig verandering te merken. Dat is zeer teleurstellend.

De participatie stijgt wel via de scholen, buurten, jongeren-netwerken maar niet in de stadsschouwburg en in de opera. Er is geen outreach naar nieuwe groepen, dat geeft een vrij pessimistisch beeld.

*Is een doelgroepenbeleid nodig? Schuttingen moeten weggehaald worden, voorstellingen moeten niet zozeer 'gepromoot' worden bij andere groepen, maar je moet je eigen bastion verlaten, erkennen dat er een andere culturele realiteit is. Dat is geen kwestie van één jaar een projectje te doen. In New York bvb hebben het Joyce Theatre (nochtans moderne dans, elitair) en andere grote, culturele instellingen een zéér gemengd publiek. Het is niet onmogelijk, dat is een kwestie van visie van die instellingen. In NY is het gestart vanuit de zwarte gemeenschap, er wordt intensief gewerkt met scholen uit de buurt. Het is een zeer intensief beleid. Maar het loont, dans vindt nu ook ingang bij de andere gemeenschappen, ...

In tegenstelling tot A'dam waar een publiek van boven de 55 zit: wie gaat daar binnen 20 jaar nog in de zaal zitten?

4. Groep 1: Anja Van Roy (Lasso): samenwerken via netwerken

Powerpoint in att. Opgedeeld in werkgroepen, dus geen verslag. Enkele highlights uit de powerpoint.

Participatie = deelnemen, dialoog, co-creatie.

5 stadia: van passieve consument tot spontane sociale interactie.

Netwerken: met complementaire partners, info delen, vertrekken vanuit gemeenschappelijke inhoud / domein.

Steeds volgende VRAGEN beantwoorden : WELK DOEL? MET WIE? VOOR WIE? HOE?
--

5. Groep 2: Joachim Ben Yakoub (= JBY) (System_D): artistiek project voor jong talent

JBY is sinds 2009 educatief medewerker diversiteit van de Pianofabriek, en coördineerde er aanvankelijk een vrouwenwerking met moeders.

System_D is een initiatief van de Pianofabriek ontstaan na de rellen in Sint-Gillis. De media beschreven de rellen toen als een veiligheidsprobleem, en analyseerden 'de jongeren'. De voorgestelde oplossingen waren: enerzijds het onderdrukken van de onrust, en anderzijds de herstructurering van de politie. De vraag naar de rol van ethniciteit in de criminaliteit werd gesteld: 'zijn jongeren crimineel omdat ze (relatief) nieuwkomer zijn?'

Vanuit de moeders echter werden de rellen heel anders bekeken. De vragen die gesteld werden waren: hoe vinden ze plaats? Wat zijn de oorzaken? En wat zijn mogelijke oplossingen? Al snel ging het over racisme, islamofobie, schooluitval, werkloosheid en politiegeweld. Ook al waren ze gekend bij de politie, dan nog werden sommige jongeren systematisch gecontroleerd, en soms agressief behandeld. Het verhaal van de jongeren kwam echter niet aan bod in de media. JBY vond dit symptomatisch: wij definiëren problemen van jongeren, zonder die jongeren. De vraag stelt zich dus welk antwoord we kunnen formuleren.

JBY kwam op het idee om een film te maken; een film die vertrekt vanuit de jongeren, die rekening met hen houdt. Alleen, na 3 samenkomsten bleef er nog slechts één jongere over. JBY was zeer ontgoocheld, had het gevoel dat hij een oplossing bood, dat hij dag en nacht werkte om dossiers te schrijven, en dat 'die' jongeren niet mee wilden werken.

Via Samira van DéClik (jongerenorganisatie) werd JBY uitgenodigd op première van 'Brussels Express' van Moussa Sah. Dat bleek de film die JBY zélf met jongeren wou maken. Hij was dus op een sleutelmoment aangekomen: verder praten of stoppen.

JBY was blijkbaar helemaal niet de eerste die met het filmidee op de proppen kwam, hij kwam in contact met een heel netwerk van jongeren die films maakten over hun leven in de grootstad (kunstenaars, filmmakers, theatermakers, muzikanten, ...). JBY maakte een mapping van die artistieke producten.

Hij begon zichzelf in vraag te stellen: 'wie ben ik om met die jongeren een film te willen maken?'. Die jongeren hadden hun verhaal al helemaal klaar, alleen was er niemand die luisterde. JBY werd geconfronteerd met z'n eigen paternalisme. Het bleek niet nodig die jongeren een stem te geven, die hadden ze al. Ze hadden een megafoon nodig, hun stem en hun visibiliteit moesten versterkt worden. Jongeren drukken zich uit, zij beantwoorden onze vragen, maar niemand luistert ernaar. Nochtans zijn de kijkcijfers die ze op Youtube halen vergelijkbaar met de kijkcijfers van vele tvprogramma's. Maar de segregatie is te groot, hun verhalen worden niet opgepikt.

In System_D staat 'D' voor Débrouillardise, we trekken onze plan et 'system' voor het feit dat jongeren het systeem niet meer nodig hebben, ze creëren hun eigen systeem. Tot nu toe zijn er 3 edities geweest: in Bronks, in de Botanique en in KVS.

Er zijn 3 criteria om mee te doen: 1) je moet je jong 'voelen' (geen leeftijdsrestrictie); 2) je hebt geen filmschool gedaan, je hebt je artistieke expressie autonoom ontwikkeld en 3) Brussel is aanwezig (als decor, scenario, stedelijkheid, ...).

Visie en missie worden binnenkort verder gedefinieerd, maar het is zeker nodig jonge kunstenaars te ondersteunen. De uitdaging is dubbel. Enerzijds blijven de instellingen achter op de stedelijke realiteit, ze hebben wel weet van 'urban art', maar er is veel méér, een heel artistiek élan. Anderzijds moeten jongeren uit hun virtuele wereld gehaald worden, ze kennen elkaar enkel via Youtube, echt met elkaar praten blijft een unicum. De vraag (van de jongeren) en het aanbod (van de instellingen) moeten dus beter op elkaar afgestemd worden.

De thema's in de filmpjes gaan over de samenleving, maar vanuit het perspectief van de jongeren: gender, onderwijs, werk, racisme. Thema's waar wij 'met de handen in het haar' boeken over schrijven, brengen zij zelf aan.

Screening van een aantal filmpjes + Q&A.

'Clichés du cinéma', Nederlandse ondertiteling bestaat nog niet. Spreidstand voor system_D want als ze middelen vragen aan Nederlandstalige kant, dan krijgen ze te horen dat ze Franstalig zijn. Indien aan Franstalige kant middelen aangevraagd worden, dan mag er geen Nederlands gesproken worden. Momenteel draait System_D enkel op de goodwill van vrijwilligers, de reguliere werking van de Pianofabriek en een minimale steun van de stad Brussel.

Er is een enorme diversiteit aan initiatieven en filmpjes: 'één tonen = een andere niet tonen'. Er waren 150 inzendingen, daaruit zijn er 35 geselecteerd, en dat was een echte uitdaging, soms zijn ze onvergelijkbaar en is het moeilijk een lijn te vinden. Hier wordt vooral getoond hoe het project gegroeid is.

Over taal: die is vnl. Frans, dat is ook de voertaal van veel Brusselse jongeren. Soms begrijpen Franstaligen ook niet alles, het is een 'jongerentaal' (codetaal, niet bedoeld om begrijpbaar te zijn). Er zijn ook heel wat filmpjes in het Nederlands (zie Zaki Zaka). Verder filmpjes van Turkse, Congolese, ... jongeren. Eén van de doelstellingen van het festival is bruggen slaan over de gemeenschappen heen (cfr. Crul).

Evolutie. In Bronks & Bota (Cinema MED) bestond het publiek vnl. uit vrienden. In KVS was er ook externe belangstelling, het werk werd getoond aan nieuwe publieken die het vriendenclubje overstegen. Pers: vooral lokale Brusselse media (De Morgen, Brussel Deze Week, TV Brussel, ...).

Op zo'n festival is er relatief weinig belangstelling vanwege de 'professionele' culturele, jeugd, sociale sector. Jongeren bieden nochtans boeiende inhoud voor een professionele filmmaker.

De vraag is groter dan het aanbod. Er is een dynamiek gecreëerd, maar er is noch personeel, noch middelen. Zo'n initiatief creëert vragen want er is een onvoorwaardelijke stap naar de jongeren toe, een vertrouwensrelatie. Als je vertrekt vanuit de jongeren, komen er nieuwe vragen binnen. Pianofabriek zit nu zelf in System_D positie (!) maar doet wel een poging om 5 filmpjes per jaar te maken. De vragen verbreden ook naar theater, dans, performance, fotografie, ... Daarom wordt er bovenlokaal gewerkt met andere GC's (Everna, de markten, VK, Elzenhof, ...). Bedoeling is jongeren ruimte en tijd geven, te investeren in hun trajecten.

Youtube

*Zaki Zaka

https://www.youtube.com/user/ZakaZakiii?annotation_id=annotation_223908017&feature=iv&src_vid=UnvDbweNi6Y (o.a. je bent pas Marokkaan als / 10 facebook profielfoto's / ...).

*Caméra quartier: séries.

Veel plezier!